

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПЕРЕПРАВНИХ ЗАСОБІВ

Мельник Р.М., Фтемов Ю.О.

*Національна академія сухопутних військ
імені гетьмана Сагайдачного, м. Львів*

Одним із складних завдань забезпечення бойових дій військ (сил) є виконання заходів інженерної підтримки в ході подолання водних перешкод. Для вирішення цього завдання практично всі збройні сили провідних країн світу, крім плаваючих бойових машин, використовують комплекти наплавних мостів.

Як показує досвід російсько-української війни для перетину водних бар'єрів українськими, так і російськими, частинами (підрозділами) широко застосовуються понтонно-мостові парки типу ПМП створеного ще у минулому столітті. Російські інженерні війська для інженерної підтримки мобільності військ використовують власні парки ПМП-М, ППС-84, ПП-91, ПП-91М, ПП-2005. В процесі модернізації понтонного парку ПМП запропоноване технічне рішення – використання моторної ланки, що дозволило підвищити живучість наплавних мостів, збільшити їх вантажопідйомність.

Досліджуючи розвиток переправних засобів зарубіжних країн, слід відмітити конструктивні зміни у аналогах парку ПМП. У американській версії – IRB (Improved Ribbon Bridge), який має кілька модифікацій, у якості транспортних засобів використовуються 4-осні вантажівки із броньованим захистом кабін. У комплекті PFM (Pont flottant motorisé), який є на озброєнні збройних сил Туреччини, Франції, Малайзії, Швейцарії, Італії для з'єднання мосту (порому) з берегом висотою до 3 м використовуються рампи для з'єднання мосту з берегом, збільшено довжину модулів (ланок), кожен з яких оснащений вмонтованим водяним рушієм за рахунок чого зменшена потреба у дообладнанні місцевості та кількості сил і засобів при наведенні мостів (збиранні поромів). Натомість, у Німеччині розроблено власну амфібію для забезпечення подолання водних перешкод – M3 Amphibious Rig, яка у порівнянні з наплавними мостами дає можливість з меншими затратами часу і залученням особового складу наводити поромні і мостові переправи. Крім Німеччини, M3 Amphibious Rig використовуються збройними силами Британії, Китайської Республіки (Тайвань) та армії Сингапуру.

У свою чергу інженерні війська Збройних Сил України укомплектовані парками ПМП-М, ППС-84, у другій половині XX століття відповідно до вимог свого часу. Виходячи з вище викладеного та на основі проведених розрахунків, можна зробити висновок, що табельні переправні засоби є частково морально застарілими. Тому слід виокремити основні напрямки розвитку переправних засобів та шляхи їх удосконалення для забезпечення потреб армії України у відповідності до викликів сьогодення, а саме:

- оптимізація кількості сил і засобів для обладнання переправ;
- підвищення живучості мостів шляхом модульності, універсальності машин і захисту особового складу екіпажів (обслуги, розрахунків);
- відповідність переправних засобів до стандартів НАТО.